

Mare de Déu de la Cinta

Des d'aquí moltes felicitats a les Cintes, Maria Cintes i Cintetes, repartides per tot el món, així com a tots els tortosins i tortosines repartits per tot el món

Avui, com cada primer diumenge de setembre, celebrem la festivitat de la Mare de Déu de la Cinta, patrona de la ciutat de Tortosa, que durant aquests dies celebra la seva festa major en honor de la Verge de la Cinta.

La tradició estableix que la nit del 24 al 25 de març de 1178, sent Bisbe de Tortosa Pons de Monells, la Verge es va aparèixer a la catedral de Tortosa a un capellà, i va lliurar-li el seu cingol de seda, la Cinta, que portava a sobre, i que havia elaborat ella mateixa amb les seves pròpies mans, com a signe d'estima cap a la ciutat de Tortosa i els seus habitants.

El primer document on apareix esmentada la Cinta per primera vegada sembla ser un inventari de la catedral de 1347, i a partir d'aquest segle XIV ja són diferents els documents o obres d'art que deïxen constància de la devoció estima envers la Verge, amb la seva advocació de Mare de Déu de la Cinta o Verge de la Cinta.

Durant aquests quasi vuit-cents cinquanta anys, que es commemoraran el 2028, la devoció, el culte, les processons i celebracions en honor de la Verge de la Cinta han anat evolucionant, com també ho ha fet la mateixa societat, però la Cinta ha estat sempre molt present entre la gent i les famílies de Tortosa.

L'any 1617, concretament el 13 de gener, es va fundar la Confraria de la Santa Cinta promoguda entre altres pel bisbe de Tortosa Lluís de Tena, que poques setmanes després era nomenat president de la Generalitat de Catalunya. Aquesta confraria, l'any 1879, per decret del sant pare Lleó XIII assoleix la categoria d'Arxiconfraria, i també durant el segle XIX la Corona li atorga el caràcter de Reial, passant-se a denominar des de llavors, Reial Arxiconfraria de Nostra Senyora de la Cinta de Tortosa. Aquesta entitat, amb més de quatre-cents anys d'història, té com a finalitat principal el foment del culte i la devoció a la Mare de Déu de la Cinta, així com el foment dels aspectes culturals, socials i artístics que es relacionen amb la devoció a la santa Cinta. A la vegada, l'entitat, amb una important

presència a la societat tortosina, no ha deixat mai de banda de tenir cura dels més necessitats de la ciutat, amb iniciatives com el Banc d'aliments de la Cinta. Com moltes altres confraries, fins fa relativament poc, l'any 2005, a l'Arxiconfraria els membres havien de ser homes laics i clergues. Així, per canalitzar la devoció de les tortosines envers la Verge de la Cinta, el 23 de desembre de l'any 1909 es va constituir formalment i, amb finalitats semblants, la Cort d'honor de la Mare de Déu de la Cinta, que de fet feia ja uns anys que estava en funcionament.

Malgrat l'estima i devoció de les tortosines i tortosins envers la Mare de Déu de la Cinta, i que a la ciutat s'organitzaven anualment molts actes i festes en el seu honor, no és fins al dia 19 de gener de 1863 que, a proposta del regidor Felipe Tallada Bages, el ple de l'Ajuntament de Tortosa proclama com a patrona de la ciutat a la Mare de Déu de la Cinta. Uns anys després, el 1918, es va promoure dos concursos per dotar la Verge de la Cinta i les seves festes d'un himne, resultant guanyador l'actual himne, que es va estrenar el 1920. La música guanyadora va ser la del reverend Josep Maria Peris, i la lletra, en català, la de Joan

Moreira, un dels millors folkloristes tortosins, malgrat l'actual govern tripartit de la ciutat, bé per ignorància o bé per ressentiment amb el govern anterior, i no sé què és pitjor, pretén malmetre la seva memòria i les seves magnífiques contribucions a la cultura de la ciutat, del territori i de tot el país.

Durant la Guerra Civil (1936-39), va desaparèixer el Reliquiari Major, on es conservava la part més gran de la cinta original lliurada a l'anònim capella al segle XII, i l'únic vestigi de la cinta original es guardava al reliquiari menor. L'any 2017, i coincidint amb el IV centenari de l'Arxiconfraria, es va fer un nou reliquiari. El 15 de febrer d'aquell any, com a alcalde vaig poder presenciar l'extracció d'un petit fragment de la Cinta que es va depositar al nou reliquiari anomenat La Llaçada. Així, noranta anys després, tornàvem a disposar de dos reliquiaris, amb dos fragments de la Cinta.

Des d'aquí moltes felicitats a les Cintes, Maria Cintes i Cintetes, repartides per tot el món, així com a totes les tortosines i tortosins que celebren la nostra patrona. I com diu la lletra de l'himne de la Cinta de Moreira «Cridem sempre, a veu plena, nostra Cinta sobre tot!».

FERRAN BEL
Economista